

בס"ד ד' אדר א' ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 16: 58
 צאת השבת - 17: 50
 רבנו תם - 18: 25
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1094
 @ יום שלישי בערב מתחילים "ברכת הלבנה".
 @ כל מוצאי שבת משודר בלוויין שיעורו של הראשון לציון
 הר"ה יצחק יוסף שליט"א בביהכ"נ "אוהל מועד" בינה.
 @ להקדשת העלון חייגו: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביהכ"נ "אוהל-מועד" ב- 20: 30

פרשת תרומה

פפטידין: "ו'ה נתן"
 (מלכים א' ה')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

"ועשיו ארון עצי שיטים..."

למה נקרא ארון הקודש בלשון "ארון", מפני שזה לשון אורה, שהתורה מביאה אור למי שעוסק בה (זוהר)
"וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש"
 אדנים הם מלשון אדון, אבל בכל זאת היו מונחים למטה תחת הקרשים, זה בא ללמדנו, שמי שמשלים עצמו למטה, ואינו מתגאה על אחרים, סופו שיהיה אדון. קרש הם אותיות "שקר", שהמשמר עצמו מן השקר, עושה את עצמו כמו קרש למקדש, אבל אם ח"ו אינו נזהר, אז זה שקר היפך הקדושה.

"ונתת על השלחן לפני המיד"

ירמוז בזה כי בהיות השלחן של תלמיד חכם כהוגן שמהנה לעניים, וגם ידבר דברי תורה על שלחנו, אז הוא שלחן אשר לפני ה', אבל אם לאו מתהפך "השלחן" ל"נחש", וידוע כי התהפכות הוא אחורים, ולזה ירמוז שיהיה שלחן "לפני", ולא שיתהפך "לנחש".
"זר זה סביב"

3 כתרים היו במשכן, זר זהב של הארון סימן לכתר תורה, זר זהב של המזבח סימן לכתר כהונה, זר זהב של השלחן סימן לכתר מלכות (רש"י). כמו"כ יש בתורה 3 פעמים המילה "ונשמע" כנגד ג' כתרים אלו, "נעשה ונשמע" - כתר תורה (פרשת יתרו). "ונשמע קולו" - כתר כהונה (פרשת תצוה) במעיל. ונשמע פתגם המלך - כתר מלכות. (מגילת אסתר).

"ואת המנורה נכח השלחן"

המנורה מרמזת על תורה, כמו שכתוב "נר מצוה ותורה אור". ושולחן מרמז על פרנסה, וזה הכוונה ואת המנורה נוכח השלחן שזה לעומת זה, שאם אין קמח (פרנסה) אין תורה, ואם אין תורה אין קמח. (מפרשים)

פינת הניבים והפזמונים

כל זמן שביט המקדש קיים מזבח מכפר על ישראל, ועכשיו שולחנו של אדם מכפר עליו (ברכות נה)
 במפרשים מבוואר, כי אימתי שולחנו של אדם משמש לו כמזבח כפרה על עוונותיו, כאשר הוא מקיים כהוגן את כל ההלכות וההליכות החופפות את שולחן אכילתו: כשהוא מהדר ומדקדק בכשרות המאכלים העולים על שולחנו; אוכל בנימוס ובדרך ארץ היאה לישראל, ומברך את כל הברכות במתן ובכוונה - שולחן כזה מכפר לו על עוונותיו.

מענייני הפרשה:

- ← ה' מצווה מבני ישראל לקחת תרומות לצרכי בנין המשכן.
- ← הוראות לעשיית הארון הכפורת והכרובים.
- ← הוראות על עשיית השלחן וכליו.
- ← הוראות על עשיית המנורה וכליה.
- ← הוראות על עשיית עשר יריעות המשכן, ואחת עשרה לאוהל על המשכן.
- ← עשיית ארבעים ושמונה קרשים וחיבורם למטה ע"י אדנים ומלמעלה ע"י הטבעות.
- ← תפירת הפרוכת והמסך לפתח האוהל.

"מאת כל איש אשר ידבנו ליבו..."

מדוע נקראת התרומה 'נדבת הלב'? לפי שיש איברים מקבלים ואינם נותנים, ויש נותנים ואינם מקבלים, ויש מקבלים ונותנים, ויש שאין נותנים ולא מקבלים. הלב הוא איבר נותן ואינו מקבל כמו שכתבו חכמי הרפואה. לזה ייחס את הנדיבות ללב, שהנדיב הוא הנותן ואינו מקבל.

"ועשית מנורת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה"
 המפרשים מקשים למה בהתחלה כתוב "ועשית", ובסוף כתוב "תיעשה" שמשמעותה שנעשתה מעצמה? ומתמצים שהקב"ה ראה שמושה התקשה בה לכן הראה לו מנורת אש, וגם זה לא עזר ועדיין התקשה בה, עד שאמר לו הקב"ה למשה השלך את הכיכר לאש, ואומר השפתי חכמים שבצלאל זרקו והיא נעשית מאליה בפועל לכאורה כי כתוב "ויעש בצלאל".

"מביית ומוחיז התלפזו..."

כתבו בעלי התוספות שהסיבה שהארון לא נעשה כולו מזהב, זה היה בכדי לא להכביד על נושאו שזה הסיבה לכל הכלים שנשאו בכתף שנעשו מעץ בכדי להקל על עבודת המשא בכתף, ולכן המזבח היה נבוב לוחות דהיינו ריק מבפנים בכדי להקל על המשא.

"וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף וזהוה"

הנה מן הכסף עשו את האדנים, כי תרומת האדנים היא רמו לקבלת עול מלכות שמים, שלשון "אדנים" הוא מלשון "אדנות", והוא יסוד הכל, והוא של כסף שמורה על אהבה, להורות שצריך לקבל עול מלכות שמים באהבה. (שם משמואל)

הסירו מכתב מידע עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות צדקה

א. מצוות עשה ליתן צדקה כפי השגת ידו, וכמה פעמים נצטוונו במצוה זו, ואף על פי כן אין מברכים על מצוה זו מכמה טעמים. והמעלים עינו מהצדקה עובר ב”לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך”. ונקרא בליעל. ומאד יש להזהר במצוה זו. [שלחן ערוך סימן רמז]. ולעולם לא יבוא לאדם היזק על ידי שנתן צדקה, שנאמר, והיה מעשה הצדקה שלום. וכל המרחם על העניים הקב”ה מרחם עליו, והצדקה דוחה את הגזירות הקשות, ולעולם יהיו עניים בני ביתך. ואדם הפותח את ידיו ליתן צדקה נפתחים לו שערי שמים לקבל תפלתו. [בעל הטורים]. והצדקה דוחה את הגזירות, ומאירה לכל השבוע בסוד וצדקתו עומדת לעד, אך מצוה אחרת אינה מאירה כי אם יום אחד. [הארי”ל].

ב. כל אדם חייב ליתן צדקה, אפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב ליתן ממה שיתנו לו, ומי שנותן פחות ממה שראוי ליתן, בית דין היו כופין אותו ומכין אותו מכת מרדות עד שיתן מה שאמדוהו ליתן. ויורדים לנכסיו בפניו, ולוקחים ממנו מה שראוי לו ליתן.

ג. הרוצה לזכות לעצמו יכופ יצרו הרע וירחיב ידו, וכל דבר שהיה לשם שמים יהיה מהטוב והיפה. אם בנה בית תפלה יהיה נאה מבית ישיבתו. וכן על זה הדרך.

ד. יש להעדיף ליתן צדקה לבן תורה היושב ועוסק בתורה, שכבר אמרו חכמים, אם בקשת לעשות צדקה עשה עם עמלי תורה. וקרוב קרוב קודם. ואב שזכה שבנו יהיה בן ישיבה העוסק בתורה, חייב להשתדל ולהתאמץ לתמוך בידו כפי כוחו, ויכול לתמוך בו ממעשר כספים ומכספי צדקה. אך לא יתן את כל הצדקה לבן, אלא יתן חלק לעניים אחרים. [ילקו”י דיני חינוך קטן עמוד שיא]

ה. טוב ליתן צדקה לעני קודם כל תפלה, שנאמר ”אני בצדק”, דהיינו צדקה, ואחר כך ”אחזה פניך”. וצריך ליתן הצדקה בסבר פנים יפות, בשמחה ובטוב לבב, ואם נתן לעני בפנים זעופות הפסיד זכותו, ואפילו נתן סכום גדול, ועובר על לאו של ”ולא ירע לבבך בתתך לו”. ועני המבקש צדקה יש להשתדל ויתן לו אפילו סכום קטן.

ו. מותר ליתן צדקה בלילה, ולדעת הארי”ל אין ליתן צדקה בלילה שהוא זמן דינים בעולם, ומה שאמרו ליתן בערבית, היינו כשמתפלל מבעוד יום. ובשער הכוונות מבואר, שעיקר נתינת הצדקה בשחרית, אבל במנחה שהוא זמן הדינים, אינו כל כך מוכרח כמו בשחרית. מכל מקום היה נוהג הארי”ל ז”ל לתת צדקה במנחה, אבל לא בערבית. ומכל מקום מעיקר הדין אין להקפיד בזה, ואם נתן לקופה של צדקה בלילה, ישא ברכה מאת ה'. וכן מותר לעשות ”פדיון הבן” בליל שלשים ואחד להולדת הבן הבכור. וכן המנהג. ולכן אין מצוות הצדקה נחשבת למצוה עשה שהזמן גרמא, ושנים חייבות במצוה צדקה. [ילקוט יוסף על הלכות פסוקי דזמרה מהדורת תשס”ד סימן נג].

ז. רשאי לסייע ממועות מעשר בהוצאות נישואי בניו ובנותיו, כגון לצורך דירה ורהיטים, כדי שיוכלו לבנות את ביתם. וכל שכן כשבניו ממשיכים לעסוק בתורה ככוללים הרבים אשר נתברכו בהם. וכן כשבנותיו נישאות לתלמידי חכמים השוקדים באהלה של תורה, שמצוה גדולה היא לפרנסם בכבוד, וצדקה גדולה היא, והקרוב קרוב קודם.

ח. כשמוכרים את המצוות אסור להעלות את המחיר רק במטרה שחבירו יוסיף ויתן יותר, שהוא בכלל מה שאמרו בגמרא, בשביל ד' דברים נכסי בעלי בתים נמסרים למלכות, ואחד מהם על שפוסקים צדקה ברבים ואינם נותנים. והיינו שבעלי בתים מנהיגי הקהלה פוסקים צדקה מרובה ברבים, כדי שאחרים יתנו יותר, ואין נותנים הצדקה. [מהרש”א. ועי' במנחת יצחק ח”ג סי' צז].

מכל מלמד השכלתי

עצי שיטים

כתב רש”י: ומאין היו להם במדבר עצי שיטים שהיא ארץ לא זרועה??? ותירץ ממדרש רבי תנחומא שיעקב צפה ברוח הקודש שעתידים ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים ונטעם, וצוה לבניו ליטלם עמם כשיצאו ממצרים.

ויש להקשות שהרי עצי ארז אלו היו עצים ארוכים עבים וגבוהים בגובה 10 אמות והבריה התיכון היה ארוך 70 אמה, אם כן היו יהודים שהתעסקו בעת יציאת מצרים, בהעמסת את העצי ארז הגדולים, ובפשטות זה היה בזמן שאחרים לקחו כסף וזהב, ואם הדברים נכונים, יש להתבונן מדוע רק על משה שהתעסק בעצמות יוסף במקום לקחת כסף נאמר ”חכם לב יקח מצוות” הרי גם נושאי הקרשים גם הם כללל ”חכמי לב!!! וייתכן שנושאי הקרשים היו מוכנים ליציאה עם הקרשים עוד לפני ליל פסח, כי נצטוו לאכול הפסח מוכנים ליציאה ממש עכ”כ שיהיו חגורים ונעולים כראוי, אז כמובן גם החבילות שלהם היו מוכנים, ולכן בשעת היציאה היה להם זמן כמו לאחרים לקחת כסף וזהב, ורק משה היה עסוק בזמן היציאה לקחת את עצמות יוסף.

”ועשיו ארון עצי שיטים... וצפית אתו זהב טהור”

העץ הוא חומר צומח מתפתח ללא הרף ונושא פירות, ומאיך הזהב הוא החומר העמיד ביותר אינו נרקב אינו מחליד ושומר על תכונותיו נגד כל השפעה חיצונית, הארון מרמז על התורה שיש לה גם תכונת הזהב כלומר שהיא נצחית ועומדת לעולם ושומר על תכונותיו נגד כל השפעה חיצונית, ויש בה גם תכונת העץ שהיא צומחת ומצמיחה, שהאדם העוסק בה מחדש את עצמו וצומח ללא הרף משום שהוא מוצא בה עומק לא סוף ותכלית.

כמה סוגי תרומות היו במשכן?

”דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש איש וידבנו לבו תקחו את תרומתי”
מבאר רש”י - אמרו רבותינו שלש תרומות אמורות כאן, אחת תרומת בקע לגולגולת, שנעשו מהם האדנים, ואחת תרומת המזבח בקע לגולגולת לקופות לקנות מהן קרבנות צבור, ואחת תרומת המשכן נדבת כל אחד ואחד. שלשה עשר דברים האמורים בענין כולם הוצרכו למלאכת המשכן או לבגדי כהונה, כשתדקדק בהם. ונשאלת השאלה: רש”י אומר שאם תדקדק בהם - יש כאן י”ג דברים אבל אם לא תדקדק ותספור אתה תספור או חמישה-עשר דברים, או ששה-עשר דברים ... למה רש”י מתייחס רק לייג דברים, ולא לחמישה-עשר או ששה-עשר?

כי רש”י מדגיש - שלושה עשר דברים האמורים בענין, כולם הוצרכו למלאכת המשכן או לבגדי כהונה ... כלומר, ישנם דברים נוספים, אבל הם לא קשורים, לא לבגדי כהונה ולא למלאכת המשכן.

אותיות פורחות

משה בן יגגי גבאי בית הכנסת "אחוות אחים" היה, ורבים מעמי הארץ נמנעים היו מלדרוך בד' אמותיו ולא שאדם זועף הוא משה בן יגגי אלא חוט של עצב משוך תדיר בפניו וכל אשר בא בסביבתו היה מתנה לפניו צרותיו ומר לבבו.

ערירי היה ובטל ממלאכה והולך כפוף על אף גילו הצעיר. עם עלות השחר היה ניגש לבית הכנסת אחוות אחים הסמוך לביתו הרעוע, מסדר הספרים, מאבק השטיחים ובודק את ספרי התורה המצויים בארון הקודש. אחד משלושת ספרי התורה אשר היו בארון ניתן לו בירושה מסב סבו. מונח היה הספר העתיק הזה בארון שנים רבות ולא נע ולא זו הימנו כלל ואף בשבת ראש חודש שחל בחנוכה אשר זקוקים היו המתפללים לשלושה ספרי תורה לא הרשה משה בן יגגי להוציא ממקומו ואפילו כשהפצירו בו זקני העדה סרב בנחרצות. וכששאלוהו לפשר התנהגותו הזרה השיב בטון בוטח "זהו סיפור החתום עמי ולא אשתף בו איש זר!". כך שמעולם לא שזפה עין את אותיותיו של הספר העתיק.

כיוון שכה היה תויו פני האיש נמנעו באי השכונה מלבקר בבית הכנסת. וכך מידי בוקר בבוקרו עומד היה משה בן יגגי בפתח בית הכנסת וקורא בקול גדול לעוברים ושבים ומשדלם להשלים מניין.

"אתה עשירי!" היה צועק לכל הלך אף אם היה הראשון שנכנס. פעמים שצלחה לו הדרך וקיבץ מניין ופעמים שהיו המתפללים ממתנינים דקות ארוכות עד אשר החל מאן דהו למלמל במרוצה קטעי תפילה, להבליע "שמע ישראל" ושמונה עשרה ואחר בזריזות לקפל את תפיליו כששפתיו נעות וקולו לא נשמע וכך כמגדל קלפים התמוטט המניין.

קבצנים רבים היו פוקדים את בית הכנסת בשכונה, מגיחים אל הבימה בין גברא לגברא ופוצחים בנאום מייבב. פעמים שהיו שבים בשנית לאותם בתי כנסת וחוזרים על אותו סיפור בדיוק, עם אותו ניגון נוגה, והיו מרתיחים את דמם של המתפללים, שהרי פועלים היו וממהרים למלאכתם ובקושי הגיעו לחטוף תפילת שחר ואף תחנון היה עליהם משא כבד, קל וחומר דרשה מיבבת של איזה קבצן.

אמנם באותו היום שדרכו כפות רגליי לראשונה בבית כנסת "אחוות אחים" התרחש דבר אחר, ואילולי שקבעתי לי מקום בבית כנסת זה, לא הייתי יודע שלא היה זה מקרה שכחי.

באותו היום נכנס קבצן אחד ובגדיו מקורעים, שקית לו בידו האחת ובה פרוסות לחם ישן ושני מלפפונים. כבכל יום עמד משה בן יגגי בפתח בית הכנסת וצווח בקול גדול לעוברים ושבים ואחר איזה זמן אף הצליח במלאכתו זו ולכד ברשתו מניין אנשים זעופים שרק דוק אי נעימות ומבוכה מנע מהם להתעלם מן הכרוז הצווחן, ונכנסו להשלים מניין לתפילה.

מחוגי השעון בבית הכנסת אחוות אחים רוטנים היו וקולם נשמע למרחוק ואף אלה אשר בזמן התפילה שדלו עצמם לכוון ולא להתיק עיניהם ומחשבתם מן הסידור, כמעט ולא יכלו להתעלם מן המחוגים המציקים המבשרים תדיר את השעה. ואלמלא הייתה זאת תרומתו של הגבאי הנ"ל לעילוי נשמת אחות אמו ע"ה כבר מזמן שהיו עוקרים את השעון אל מחוץ

לבית הכנסת. השעה הייתה מאוחרת והמתפללים נעו בחוסר נוחות בספסליהם, קול רקיעות רגליים תכופות ניסר באוויר.

בין גברא לגברא פסע הקבצן לאיטו אל עבר הבימה. עיניהם המבוהלות של המתפללים עקבו אחריו בדריכות ספק עוינות ספק מתוסכלות. כבר הרגילו עצמם זה מכבר להשאיר ארנקיהם בביתם כדי שלא יהא לבם רך וידם תשוט אל הכיס להוציא אילו פרוטות המצויות בו. אמנם מראה אחר היה לו לאותו קבצן, מבט שליו ורוגע, לא הייתה באמתחתו המלצה רבנית ואף לא פרוטות לעודף למרבה במחיר. הוא נעמד על הבימה, נוטה על צדו, כשדמעה מלוחה נושרת על לחיו המצולק "לא דרשן אני ולא בן דרשן" פתח את דבריו בנימה מקובלת שעוררה תשומת לב חלקית מאוד "אני יודע שרגילים אתם להוציא מהונכם ולתתם לאנשי מצור ומצוק. יודע אני כי נדיבים אתם ואנשי חסד ואוהבי הבריות, אך אינני רוצה פרוטה..."

כשמילים אלו יצאו מפיו ברכות, שררה דממה ואפילו הכמרימים קולם בתפילתם החשו וגלגלו עיניהם מן הסידור אל עבר הקבצן המעניין.

"קשים ייסורי מייסורי איוב. אשתי מתה עלי ואיתה שלושה מילדי ואף אני מדוכא בייסורי גוף ונפש ובקושי מצליח לכלכל את אשר הותר אחריו הסער הגדול – שתי בנות גדולות המבקשות להינשא ובן אחד אשר נכה ברגליו."

"אנא קהל קדוש! התפללו נא עבורי ועבור בני ביתי. אנא! כווננו לבכם בתפילה ואימרו לריבון עלמין כי ירחם נא על גמליאל בן שרה ומשפחתו."

מישהו מהקהל הוציא כמה שטרות מכיס חולצתו כמתכוון למוסרם אך הקבצן הבליוח כלפיו מבט מסרב והפטיור "אינני חפץ בכספכם, רק תפילה אני מבקש, רק תפילה..."

דמעות הציפו את עיני המתפללים ואפילו משה בן יגגי לא יכול היה לעצור רגשותיו ובכה.

אחר התפילה ניגש משה בן יגגי לקבצן המוזר ולחש דבר מה על אוזנו. הוא חיך, קד בענווה והתיישב. כשיצאו המתפללים את בית הכנסת נשארו משה בן יגגי והקבצן.

הגבהתי עצמי מן הקרקע מעט והבטתי מן החוץ פנימה דרך החריץ הדק שנפער מן הוילון המוסט ואת אשר ראו עיניי רציתי לספר.

ניגשו שניהם אל ארון הקודש, הסיטו בעדינות את הפרוכת ופתחו ביראה את דלתות הארון.

משה בן יגגי הסב מבטו אל הספר העתיק שקיבל מסב סבו ופתח אותו.

מן הזווית שבה עמדתי לא יכולתי לראות לא את האותיות ואף לא את הקלף העתיק, אך ראיתי אותם מתבוננים בפליאה, מדברים ביניהם ארוכות, צוחקים ובוכים ושוב צוחקים, מחבקים איש את רעהו ודמעותיהם מתערבבות, נספגות היטב בבשרם החם.

אינני יודע מה החליפו ביניהם ועל מה צחקו ומדוע ככה והיאך שבו לצחוק אחרי בכיים, וכיצד הצליח משה בן יגגי הגבאי הערירי שחוט של עצב משוך תדיר בפניו לשמח קבצן מדוכא בייסורים. ואף אם ידעתי כל אלה ספק רב אם הכתב יכול היה לסובלם.

(אבשי מזרחי)

"ויקחו לי תרומה"

רש"י: לי = לשמי. יש לכוון לשם י-ה-ו-ה :
 = הפרוטה, ה = חמש אצבעותיו של הנותן,
 = זרועו של העני, ה = כף ידו של העני.

3 מידות בנותני צדקה:

- א. נותן לשם ה'.
  - ב. נדיבות לב.
  - ג. לא רוצה ולוקחים ממנו.
- ורמוזים בפסוק:
 "ויקחו לי תרומה" - זה הנותן לשם ה'.
 "כל איש אשר ידבנו ליבו" - זה הנותן מנדיבות לב.
 "תקחו את תרומתי" - זה שצרכים לקחת ממנו.
בצדקה צריך לנהוג בשיטת "בכל" "מכל" "כל".
בכל- עם כל אחד שמוכן, צריך ללכת לאסוף כספים.
מכל - מכל מי שמוכן לתת, לוקחים.
כל - כל מה שנותן צריך לקבל ללא תרעומת...
"זואת התרומה אשר תקחן מאתם" סופי תיבות: **תרומה"**.
 אדם צריך לתת תרומה שמא לכשיזדקק יתנו לו.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

כשאדם הוא אמיתי, אזי הילדים שניחונו ב"חיישנים" מעולים, מבחינים את האמת שבהוריהם ובמחנכיהם, וגם הם ילכו בעזרת ה' בדרך האבות. אבל אם האבא או המחנך הוא רק "חיקוי", או "לא מקורי", מה כבר אפשר לצפות מהתוצרת שלו?! "מכאן" - אמר רבי עזריאל - "ככל שנרחיב אצל עצמנו ובתוכנו את השמחה האמיתית והפנימית בעבודתנו וביהדותנו, באותה מידה נוכל להנחיל לבנינו אחרינו את התורה והמצוות". ראינו בתים טובים בהם ההורים עשו "הכל" שבניהם ובנותיהם יגדלו לתורה ויראת ה' ונחלו אכזבה וצער ויגון מנת חלקם, ומדוע? מה עוד לא עשו אותם הורים? פשוט! הם לא עשו את הדברים באמת, הם לא כל כך "האמינו" במה שבניהם לומדים, הם שמו אותם בחינוך "חרדי" כי רצו לקבל ילדים עם דרך ארץ ומידות טובות, עם מוסר וערכים, רצו גם להצילם מאותם בתי ספר בהם האלימות והחוצפה עומדים "בשיא". אשרי מי שיחכים ויתקן דרכו בזמן, מסכן מי שיצטרך לבכות כאשר כוחותיו אוזלים, ואף פעם לא מאוחר.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

רפואה שלימה
 לשמיעון פרץ
 בן איזה חיים
 הקב"ה ישלח מזור
 ומרפא לרמ"ח
 אבריו ושס"ה
 גידיו. שיחזור
 לאיתנו הראשון
 ויזכה לשנים רבות
 טובות ונעימות
עם רעייתו שרה

סרכה והצלה
 לידתו מזכה הרבים
יוסף ואורלי זהרי
 שיתברכו ברפואה
 שלימה ובכל מילי
 דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות באושר
 ופרנסה טובה
 ויתגשמו כל
 משאלות ליבם
 לטובה ולברכה

סרכות ואיחולים
 מיכאל והרות מוזיק
 להולדת הבת- **אלה**
 יה"ר שתגדל כאימותנו
 שרה רבקה רחל ולאח,
 תזכו לחופתה ותצליח
 בכל דרכיה ומעשיה
 וברכה ונחת ושלוה
לנשים וילע יצחק-פור
לאנדריי מוליק וטניה

סרכה והצלה
 מהזל טוב ואיחולים לבניי
לאשר ותרמ אהרק
גבריאל ומלכה אבוטבול
 לנישואי אופ"ר עם שירז
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
 ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך
 את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

כל הישועות והברכות
 לישעיה ודליה נסימי הי"ו
 שתנמו לסעודה הרביעית בלוויין.
 זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל
 תגן בעדם, לרפואתם
 והצלחתם שיתברכו בכל מילי
 דמיטב ויתגשמו משאלותם
 לטובה באושר ובפרנסה טובה
 לשנים רבות וטובות נחת ושלוה
לרפואת והצלחת כל משפחתם
 להבדיל לע"י פורטונה בת חנונה ז"ל

סרכות ואיחולים
 אביחי ובשמת חוברת
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות
 התורה והיראה ויצליח
 בכל דרכיו ומעשיו,
 שיתברך בכל
 מילי דמיטב
 וברכה ונחת ושלוה
אמנו ונורית זהרי
אבנר ואסתר חוברת

סרכות ואיחולים
 תהילה ויוסף הג'ב'
 להולדת הבת
 יה"ר שרבה כאימותנו
 שרה רבקה רחל ולאח,
 תזכו לחופתה ותצליח
 בכל דרכיה ומעשיה
 וברכה ונחת ושלוה
ליהודה ומיכל דוכן
ליאיר ודליה חגיבי

סרכה והצלה
 לאוריאל והודיה,
ישראל אדל
ועילי מליב
 שיתברכו בשפע קודש
 הצלחה בלימודים
 רפואה שלימה
 ויזכו לשנים רבות
 טובות ונעימות
 משאלותם לטובה

סרכה והצלה
 לעיני הצנועה והענוה
ירמיה נסימי
 בן יהודה ז"ל
 ח' אדר א' פקידת שנתו
 שיתמליץ טוב בעד משפחתו

סרכה והצלה
 לעיני הצנועה והענוה
ציונה לוי
 בת שרה ז"ל
 מן השמיים תנחמו
 ושלא תדעו עוד צער.
 שתמליץ טוב בעד
 כל ילדיה ומשפחתה

סרכה והצלה
 לעיני הצנועה והענוה
לונה פוס
 בת כוכבה ז"ל
 ח' אדר פקידת שנתה
 שתמליץ טוב בעד משפחתה

סרכה והצלה
 לעיני הצנועה והענוה
אהרון וינוס חלפון
 בן גמילה ואברהם ז"ל
 16:00 יום חמישי בבית תלמידי
 16:45 מנחה בבית המנוח

סרכה והצלה
 לעיני הצנועה והענוה
לבינה פוס
 בת כוכבה ז"ל
 ח' אדר פקידת שנתה
 שתמליץ טוב בעד משפחתה

עבודת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
 שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו
 מאיר חסן בן מסעודה הי"ו
 רבקה מורינו בת שרה מנב"ת
 אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת
 נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת
 ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת

אברהם יגל בן רעות הי"ו
 יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו
 רחמים עמרני בן רבקה הי"ו
 שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת
 תנה דודי בת שרה מנב"ת
 דינה מוסאי בת חנה מנב"ת
 לידה הרני בת מרי מנב"ת
 דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת
 הודיה חיה בת אסתר מנב"ת
 חן-חיה בת חנה מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
 אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
 זבולון יצחק בן שמחה ז"ל
 רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל
 שלמה בועז בן זהרי ז"ל
 אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל
 מימון קסון בן פריחה ז"ל
 יחיאל אברג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל
בבאי מוסאי בן אברהם וולכה ז"ל

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור